

Mál nr. 145/2021

**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar X,**

Réttur til miskabóta skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 vegna áreksturs 25. apríl 2020.

Gögn.

1. Málskot, mótttekið. 12. apríl 2021, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 5. maí 2021, ásamt tölvupóstsamskiptum lögmanns M og V.
3. Athugasemdir lögmanns M, dags. 24. maí 2021.

Málsatvik.

Í gögnum málsins er fjallað um árekstur bifreiðar X við bifreið sem M var farþegi í og var ekið suður Reykjanesbraut þegar bifreið X var ekið á bifreið hans. Vitni ber þannig í lögregluskráslu að bifreið X hafi verið ekið gegn rauðu ljósi vestur Bústaðaveg og að ökumaður bifreiðar X hafi virst í annarlegu ástandi. Ekki liggur fyrir framburðarskýrsla ökumanns bifreiðar X í málinu.

M telur að hann hafi orðið fyrir tjóni við áreksturinn vegna stórkostlegs gáleysis ökumanns bifreiðar X og hefur krafíð V um miskabætur skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. M telur að háttsemi ökumanns bifreiðar X hafi verið verulegt frávik frá því sem eðlilegt getur talist í umferðinni og ökumaðurinn hafi sýnt algjört og vítabert gáleysi gagnvart umferðinni og öðrum vegfarendum. Einnig vísar M til þess að mat á því hvort háttsemi teljist stórkostlegt gáleysi eigi að ráðast af hlutlægum þáttum og það breyti ekki hvort gáleysið sé meðvitað eða ómeðvitað.

V bendir á að það hafi ekki tekið formlega afstöðu til bótskyldu vegna kröfu um miskabætur skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga og telur að slíka afstöðu sé ekki hægt að taka fyrri en frekari læknisfræðileg gögn liggi fyrir um líkamtíð M. Einnig bendir V á að það hafi ekki samþykkt að nefndin fjalli um bótafjárhæðir. V vísar einnig til þess að réttur til miskabóta skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga sé bundinn við það að bætur fyrir ófjárhagslegt tjón skv. I. kafla skaðabótalaga séu ekki fullnægjandi. V telur óljóst hverjar afleiðingar slyssins séu fyrir M og þannig sé ósannað að hún hafi orðið fyrir auknum afleiðingum vegna þess að ætlaður tjónvaldur hafi verið undir áhrifum áfengis eða lyfja, auk þess sem upplýsingar um niðurstöðu úr blóðprifu t.d. liggi ekki fyrir í málinu.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um rétt M til greiðslu miskabóta skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga. Í því ákvæði kemur fram að heimilt sé að láta þann sem af stórkostlegu gáleysi eða ásetningi veldur líkamstjóni greiða slíkar bætur. Nefndin telur að um ágreining um bótskyldu sé að ræða varðandi gildissvið a.liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga, en mun ekki taka afstöðu til bótafjárhæðar, þar sem ekki liggur fyrir samþykki allra málsaðila um að nefndin fjalli um fjárhæðir, sbr. 2. mgr. 3. gr. samþykktta fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingsmálum, sem birtar eru í B-deild Stjórnartíðinda.

Þegar litið er til gagna málsins um það tjónsatvik sem leiddi til líkamstjóns M verður ekki annað séð en að vitni og ökumanni bifreiðar þeirra sem M var farþegi í beri um að þeirri bifreið hafi ekið gegn grænu ljósi suður Reykjanesbraut þegar árekstur varð við bifreiðina X, sem var ekið inn á gatnamót frá Bústaðavegi gegn rauðu ljósi og af ökumanni sem virst hafi í annarlegu ástandi. Þó frekari upplýsingar liggi ekki fyrir um framburð ökumannsins sjálfs telst ekki varhugavert að álykta að skýrsla vitnis beri með sér að háttsemi ökumannsins í þessu máli hafi falið í sér verulegt frávik frá því sem ætlast má til af ökumönnum.

Einnig er vísað til þess að V byggir ekki með beinum hætti á því í afstöðu sinni til nefndarinnar að háttsemi ökumanns bifreiðarinnar X sé ekki stórkostlegt gáleysi heldur byggir V aðallega á því að réttur til miskabóta skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga sé háður því að ófjárhagslegt tjón sé ekki fullbætt skv. I. kafla skaðabótalaga. Slíkum málatilbúnaði verður ekki fundinn stoð í dómaframkvæmd og má sem dæmi vísa til dóms Hæstaréttar í máli nr. 558/2002 því til stuðnings. Meta verður skilyrði til greiðslu miskabóta sjálfstætt óháð ófjárhagslegu tjóni sem uppfyllir skilyrði 4. gr. skaðabótalaga til greiðslu bóta fyrir varanlegan miska og af ofangreindu verður fallist á að bótskylda sé fyrir hendi hjá V vegna kröfu M um miskabætur skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga.

Niðurstaða.

Viðurkenndur er réttur M, til miskabóta skv. a.lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík, 10. júní 2021.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögsm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.